

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 stycznia 1951 r.

w sprawie ustanowienia kas specjalnych i specjalnych poborców w niektórych prezydiach rad narodowych oraz kas specjalnych w urzędach celnych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z postanowieniami § 64 przepisów stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 listopada 1950 r. w sprawie przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej — zarządza się, co następuje:

I. Kasy specjalne w prezydiach rad narodowych gmin i miast nie stanowiących powiatów.

§ 1. 1. Ustanawia się kasy specjalne poborowe w prezydiach rad narodowych gmin i miast nie stanowiących powiatów.

2. Kasy specjalne przyjmują w gotówce wszelkie wpłaty z tytułu danin publicznych i innych należności pobieranych przez prezydium rad narodowych.

3. Kasom specjalnym może być zlecone przyjmowa-

Monitor Polski Nr A-6

— 66 —

Poz. 79

nie w gotówce także innych należności, aniżeli wymienione w ust. 2.

4. Przy wykonywaniu czynności kasowych kasy specjalne obowiązane są stosować się do następujących zasad:

- 1) na każdą pobraną kwotę kasa wydaje wpłacającemu pokwitowanie z kwitariusza o ściśle zarachowanych kwitach,
- 2) kwity powinny być pisane przebitkowo przez kalkę, aby kopie kwitów stanowiły dziennik wpłat,
- 3) kopie kwitów (dziennik wpłat) powinny być codziennie podsumowane, a ogólne sumy wpisane według rodzajów należności na oddzielne konto w księdze kasowej, przewidzianej w § 121 przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej,
- 4) pobrane sumy powinny być codziennie wpłacane na właściwe rachunki w Narodowym Banku Polskim bezpośrednio lub za pośrednictwem poczty,
- 5) dowody, stwierdzające pobranie i wpłacenie pobranych sum do banku, powinny być przechowywane w stanie uporządkowanym i odpowiednio zabezpieczone.

II. Kasy specjalne w wydziałach finansowych (oddziałach terenowych) prezydiów powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast, stanowiących powiaty oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 2. 1. Ustanawia się kasy specjalne poborowe w wydziałach finansowych (oddziałach terenowych) prezydiów powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli przy wydziale finansowym (oddziale terenowym) prezydium rady narodowej działa kasa Narodowego Banku Polskiego.

3. Przepis ust. 1 stosuje się w przypadku likwidacji kasy Narodowego Banku Polskiego lub w przypadku, gdy kasa Narodowego Banku Polskiego jest nieczynna.

4. Kasy specjalne przyjmują w gotówce wpłaty z tytułu danin publicznych i innych należności, pobieranych przez wydziały finansowe (oddziały terenowe) prezydiów rad narodowych, przy których zostały ustanowione.

5. Sposób dokonywania obrotów kasowych normują przepisy, zawarte w tymczasowej instrukcji organizacyjnej dla urzędów skarbowych z dnia 15 listopada 1948 r., stanowiącej dodatek do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Nr 98, ze zmianami, wprowadzonymi późniejszymi zarządzeniami. Całkowite sumy

wpływów powinny być codziennie wpłacane na właściwe rachunki w Narodowym Banku Polskim.

III. Specjalni poborcy.

§ 3. 1. Upoważnia się prezydium rad narodowych wszystkich stopni do ustanawiania w podległych jednostkach budżetowych specjalnych poborców (inkasentów) dla poboru (inkasowania) wszelkich należności, pobieranych przez te jednostki.

2. Prezydium rad narodowych określa tryb postępowania specjalnych poborców (inkasentów) oraz zasady kontroli ich czynności z uwzględnieniem następujących wytycznych:

- 1) specjalny poborca (inkasent) wydaje na każdą pobraną kwotę pokwitowanie z kwitariusza o ściśle zarachowanych kwitach,
- 2) kwity powinny być pisane przebitkowo przez kalkę, aby w kwitariuszu pozostawały kopie wydanych kwitów,
- 3) codziennie specjalny poborca (inkasent) obowiązany jest wpłacać pobrane sumy na właściwe rachunki bankowe lub do kasy specjalnej, jeżeli jednostka budżetowa, przy której ustanowiono specjalnego poborcę (inkasenta), posiada kasę specjalną; jeżeli w miejscu czynności specjalnego poborcy (inkasenta) nie ma placówki pocztowej lub jeżeli pobrane sumy są nieznacznej wysokości, prezydium rady narodowej może zezwolić na wpłacanie pobranych sum w innych terminach, jednak nie rzadziej aniżeli raz w tygodniu,
- 4) dowody, stwierdzające pobranie i wpłacenie przez poborcę (inkasenta) pobranych sum, powinny być poddane okresowej kontroli i odpowiednio zabezpieczone.

IV. Kasy specjalne w urzędach celnych.

§ 4. 1. Ustanawia się kasy specjalne w urzędach celnych.

2. Kasy urzędów celnych mają charakter poborowy w zakresie sum objętych budżetem Państwa, natomiast poborowo-płatnicze — w zakresie innych sum.

3. Szczegółowy tryb postępowania kas urzędów celnych w zakresie dokonywania obrotów kasowych normują przepisy specjalne.

V. Przepis końcowy.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*